

במיקרה לא ראייתם, זה סרט חובה. לא חשוב מה איכותו האבסולוטית של המוצר, הסיפור על בת הדרום העצמאית והעקשנית ואהבתיה הגיבולות מן החיים ועל מילחמת הצפון נגד הדרום ברקע, הם אבן דרך בתולדות הקולנוע. ואיפה תמצאו עוד מישור שידמה ליויאן לי ולקלארק גיבל?

*** **תיקורת גרולות** (לב, אנליה) — סאטירה כואבת על עידן התאצורים ופולחן הרכושנות באנגליה מצליפה בלי רחמים כעשירים החדשים והישנים וצופה ביאושם של מי שמנסים לשמור על מידה של אידיאליזם. בימאי: מייק לי.

*** **אשתו השמינית** של כחול הזקן (דיונוף, ארצות-הברית) — גישוין לצורך גירושין לצורך גישוין — הכל התחיל בחצי פיזמה וייגמר, כנראה, בלי. ריאליזם שנונים ומגע הקסם של ארנסט לוביטש.

*** **הרפתקת הברון מינכהאוזן** (ובחן, ארצות-הברית, מוצג גם בחיפה) — טרי גיליאם מוכיח שבדאזיל לא היה מיקרה, והופך את הברית של הברון המפורסם למשל על המאה ה-18, שחנקה את כוחה היצירה של האדם המליכה תחתיו את הפנקס גות. זה נשמע מפחיד, אבל ביד

חדר חובה לראות

תל-אביב: מלון טרמינוס, מיכתב מאשה אלמונית, בנל המילחמה ההיא, מי הפליל את רוני רביש? אשה תחת השפעה, הרפתקת הברון מינכהאוזן, אשה אחרת, קפה בנדד, זמנים מודרניים. **חיפה:** מיכתב מאשה אלמונית, ניה, פלה הכובש, הרפתקת הברון מינכהאוזן, אשה אחרת.

ירושלים: אשה אחרת, מיכתב מאשה אלמונית, מי הפליל את רוני רביש?

תל-אביב:

*** **מלון טרמינוס** (ס'ומסק, ארצות-הברית) — סרט חובה, תעודה מרתקת, בת ארבע וחצי שעות הסוקרת לא רק את מישפט קלאוס כארבי, אלא גם את כל מה שאיפשר קיום תופעה כמו בארבי בעבר, ומאיים לאפשר תופעה כזאת שוב בעתיד. מבריק, מריר וסרקסטי. בימאי: מארסל אופולס.

*** **מיכתב מאשה אלמונית** (חכלת, ארצות-הברית, מוצג גם בחיפה וירושלים) — סרט שחור-לבן של מאכס אופולס, משנת 1938, שיכול להיבסם כקלות את הסרטים שנעשו 50 שנה אחריו. סיפור אהבה טוטאלי

טילי ומק'קומב - החלק המביך

בת ה-17, שכתבה את התסריט. ויטוריו סטו' רארו הוא עדיין צלם מופלא. "אדיפוס ההורס" של אלן גום הוא צפוי מ' ראש. אלן תמיד סבל מאימת האם היהודיה, מן הפסיכיאטר המשתמש מתשובות ומן הנשים בחייו. הפעם, מצא אס נוראית באמת, המשפ" לה אותו למרות גילו ומעמדו. זהו המערכון המ' שעשע שבין שלושת המערכונים, ואלן השחקן מעפיל הפעם על אלן הבימאית-תסריטאי.

לאואל ודאלטון - הימורים מפוקפקים

מכל סרטי בונד עד עכשיו, זה הסרט הצנוע ביותר מבחינת אתרי הצילום (רק מלורידה וה' קאריבים) והמאופק ביותר בהמצאות הטכניות (מישחת-שיניים מתמוצצת ורובה-צלמים). "נד" מה כאילו הוחלט שבונד צריך לחזור למימדיו האנושיים ולהפעיל את שריריו, אלא שטימותי דאלטון סחוט' למדי כבר מתחילת הסרט, ואלמלא עזרתה הפעילה של גברת צעירה בשם קארי לואל היה מאבד את מכנסיו מהר מאוד.

גאוניס בפרוטות

סיפורי ניו-יורק (גת, תל-אביב, ארצות-הברית) - שלושה בכינים של הקולנוע האמריקאי, מארטין סקורסיה, פרנסיס פורד קופולה ווודי אלן, תורמים למא' מן המשותף הזה, המבטיח על הנייר הרבה יותר ממה שהוא מקיים.

"לקחי החיים" של סקורסיה עוקב אחרי צייר ניו-יורקי מצליח העומד לפני תערוכה בלי עבודה מוכנה אחת. מצד אחד הוא נאבק עם ההשראה הסרבנית, מצד שני עם בת זוגו המב' קשת לעזוב אותו, והמוצלמה של נספור אלמה דרוס נכנסת לנשמה של שניהם. האובססיביות של סקורסיה צפויה. ניק נולטי, הצייר, מול רזאנה ארקט, אהובתו, הם צמד מפתיע בהח' לט. תרגיל מעניין, אך מתארך מעבר לרצוי. "החיים בלי זואי" של קופולה הוא החלק המביך של הסרט. בדיה על ילדי עשירים במג' הטן וחייהם המסכנים והזוהרים, משולבת בע' לילה מנוחכת, המתאימה אולי לסופי קופולה

לגיטימציה לנבלים

רישיון להרוג (תל-אביב, תל-אביב, ארצות-הברית) - ג'יימס בונד בצורתו אחרי שנים של הצלחות, כנראה שנמאס לו. הוא נראה עייף ומשועמם, סנימני טלי ומהסס, ואפילו האבירים המתוחכמים ו' המשעשעים, שהיה שולף מדי פעם כדי לעודד את העלילה, הלכו לעולמם.

מאחר שהרוסיים והסינים וכל שאר נבלי הע' בר קיבלו לגיטימציה בשנים האחרונות, והם כבר ידידים למחצה, מה שנשאר הם סוחריה' סמים מאמריקה הלאטינית. אין מה לומר, ממש חיות, הננים להרוג ולא אכפת להם כלל באיזה אמצעים הם גורפים את הונם. אבל מה, בחורים בעלי כבוד, מעריכים את השרתים הנ' אמנים וגומלים להם בעין יפה. בתחילת הסרט, עוזר בונד ללכוד אחד כזה, בהמשך הוא מש' תחרר, תוך כדי התעללות בידידו האישי של 007, וממין לעצמו שק של צרות, כי אביו הביון הבריטי מיד מבקש לנקום בו על התנהגותו.

פעם אחת מספיק

מכסחי השדים 2 (חן) 2, תל-אביב, מוצג בכל רחבי הארץ, ארצות-הברית) - חלק א' של מכסחי השדים היה בדיחה בינונית עם הצלפות קלות לכל עבר, אפילו לער' לס הקולנוע בעצמו ולסטיבן שפילברג ומעבדות לוקאס בערבון מוגבל. הפעם זוהי חזרה חסרת-מקוריות והשראה כלשהי, כבדה, משוחקת בג' סות ובעלת המור הלקוח מעולם ההפשות. זהו תרגיל במה לא לעשות כדי להצחיק את הקהל. לא הולך ברמז? נכסה את ראשו בדוד. לא הולך בהתחממות? לנביש עליו את הביוב כולו. וכך מדשדשים להם מכסחי השדים, שהם בעצמם נראים נבוכים מהמצאותיו המסורבלות של התסריט, בתוך הסחי של ניו יורק, כשה' מיפולצות צומחות להם מתוך איזשהו נהר של יזבה ורדרדה המחלחלת מתחת למוסיואן לא' מנות מודרנית בניו-יורק. כי הרי מתי קוראים למכסחי-השדים שיבואו עם המלכודת המ' אומנת שלהם! כשהעולם התרבותי על פני פי

ביל מוריי וסיגורני וויבר - שואה

פחת, ואין איש יודע להתגבר על השואה המ' איימת להכרית, שואה שאין לה כל סימוכין בתחית מזג-האוויר, בסמגורפים או בפר' שנות מדעית כלשהי. איוואן רייטמן, הבימאי הוולגרי של השאגה הזאת, ותסריטאיו, מוסי' פים לנו גם את המשמעות הפילוסופית של המשל האינטליגנטי הזה - מכסחי השדים הם בעצם גואלי התרבות האמריקאית. אם הכוונה לתרבות הזבל - הם צודקים.

סרטי קולנוע בטלוויזיה

* **זאב בודד** (יום רביעי, 19 ביולי, 22:05) - חסידי צ'ק נוריס ילקקו את האצבעות, כי זה עדיין הטוב שבסרטי. השאר יעדיפו לראות תלנות מן הספרייה. נוריס מפגין את כל אוצר תרגילי הלוחמה המיזרחית, ולצדו עוד אחד שהתמחה בנושא, דיוויד קאראדין. העלילה חשובה פחות. *** **קן לאוהבים** (יום שישי, 21 ביולי, 22:30) - ג'ון בלושי כעיתונאי שמאבד ששתונותיו, כאשר גוזלים ממנו את טינופת הכרז, את מנת הניקוטין ואת בקבוק הוויסקי, סובל יסורי-תופת כשהוא צריך לראיין חוקרת של ציפורי-סרף (בלר בראון) המתבודדת על פיסגת-הר, באוויר הנקי והצלול. קומדיה תמורה לפי מידותיו של בלושי המנוח, הממלא אותה על גדותיה. בימאי: מייקל אפטד. *** **הקיץ האחרון** (יום רביעי, 26 ביולי, 22:05) - חבורת מתבגרים של שנות ה-60, בחופשת קיץ על שפת-הים, משתעשעים במישחקים מסוכנים של כוח ומרות, ממש כמו המבוגרים. פרוק פרי ביים את הסרט שבו התגלתה בראשונה ברברה הרשי.

גיליאם, איש מונטי פיטון זה מטורף, מפתיע ומלא ציטוטים.

חיפה

*** **פלה הכובש** (סיומה קפה מוריה, דנמרק) — בילי אוגוסט מספר על סקנדינביה שאיש לא מכיר. פועלים נורווגים באים למצוא לחם בשוודיה בתח' לת המאה, ונאלצים לטכול השפי' לות ומורוים כדי להתקיים בלחץ. סיפור פשוט, מוגש באסטיקה קולנועית מדוימה ומישחק מעולה של מאכס פוירסידוב.

ירושלים

*** **נישואים פיקטיביים** (תיאטרון ירושלים, ישראל) הסרט הישראלי היותר מעניין שיצא ל' אור אשתקד. הירושלמי המצוי מול כעיית היחסים עם הערבים, הפיתוי לרדת מן הארץ ועוד כמה בעיות אקטואליות. צוחקים וחורקים שיניים. שלמה בראבא בתפקיד הראשי. **עננה פינרז**

*** **חלף עם הרוח** (אורלי, ארצות-הברית) — אם